

hvordan de her penge bruges. Her går man ind og fokuserer direkte på elforsyningsvirksomheden. Havde kommunen nu solgt andre aktiver, jamen så er det åbenbart en anden sag.

Jeg er godt klar over, at det her er store midler, men der er også forskel på, om det er et andelselskab eller det er kommunalt ejet. Jeg må sige, at jeg holder mig til det gældende regelsæt, og i og med at Energitilsynet ikke har truffet afgørelse om størrelsen, som kommunerne kan beholde, mener jeg faktisk, at det set med mine øjne er et spørgsmål om jura. Man har så valgt i det her forslag blot at inddrage det hele. Det her er en dobbelt lex NESAs.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er enig med ministeren i, at det er et spørgsmål om jura, men spørgsmålet er også, om juraen er i orden i denne her sag.

Nu har Dansk Folkeparti i et helt år forsøgt at råbe ministeren op med hensyn til de følgevirkninger, som salg af elselskaberne ville medføre. Vi har ikke set nogen reaktion, og jeg kan da også forstå, at med det her forslag har oppositionen heller ikke fået nogen reaktion. Jeg kan ikke få ind i mit hoved, hvorfor ministeren ikke for længe, længe siden har forudset, at det ville give problemer med disse følgevirkninger.

Derfor vil jeg gerne høre ministeren: Er ministeren parat til nu at gå til forhandlingsbordet? Ellers må Dansk Folkeparti jo så se, om vi kan tvinge ministeren til forhandlingsbordet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning og derefter hr. Svend Auken, så kommer ministeren ind, og så har jeg hr. Martin Lidegaard og hr. Arne Toft på talerlisten.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kunne forstå, at ministerens begrundelse for ikke at ville støtte lovforslaget var, at det ikke løser de samfundsøkonomiske og fordelingsmæssige problemer, der er i forbindelse med salg af elforsyningselskaber.

Men så vil jeg gerne høre: Mener ministeren, at det problem løses ved det værdifastsættelsesprincip, som ministeren hidtil har bakket op om, hvilket jo vil føre til, at ved salg af en elforsyningsvirksomhed vil ca. halvdelen af provenuet gå ud til den kommune, der er så heldig af histo-

riske årsager at være ejer af et selskab, som de så beslutter sig for at sælge?

Finder ministeren, at det er en fornuftig samfundsøkonomisk og fordelingsmæssig beslutning at træffe, på baggrund af at det jo kun er nogle kommuner, der ejer elforsyningselskaber, mens nabokommuner typisk ikke ejer nogen, og at der dermed vil komme en meget, meget kraftig skævvridning i de forskellige kommuners økonomi, ikke på grund af deres almindelige aktiviteter, men på grund af historiske forhold?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ministeren siger meget flot, at der slet ikke er noget incitament til en strukturudvikling i det forslag, de fire partier har fremsat. Så vil jeg spørge ministeren: Mener han ikke, at 80 mio. kr. for en mindre kommune som Herning er mange penge, eller at 1 mia. kr. for ejerne af NESAs er mange penge?

Kl. 18.35

De 5 pct., som man kan beholde, er et stort incitament eksempelvis i betragtning af, at de fleste ejerkommuner, for ikke at sige næsten alle ejerkommuner, jo overhovedet ikke har pungen fremme. Det er forbrugerne, ofte uden for selve kommunen, der har betalt hver en øre. Vi har netop lavet forslaget sådan, at det er 95 pct. Så der er et kraftigt incitament, men ikke et uansvarligt element.

Jeg vil gerne gentage det spørgsmål, som fru Aase D. Madsen stillede. Mener ministeren virkelig, at han bare vil sidde og vente, mens disse mange milliarder ruller ud og der bliver skabt store uretfærdige skel i befolkningen, eller vil han, som han jo har vist han kan på andre områder, være villig til at sætte sig til forhandlingsbordet med andre partier?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Fru Aase D. Madsen spørger: Vil ministeren noget, eller skal vi tvinge ministeren til forhandlingsbordet? Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad det så er, Dansk Folkeparti ønsker i denne sag. Det, jeg har hørt, er, at Dansk Folkeparti ønsker at ophæve lex NESAs. Det, de øvrige partier kommer med i dag, er, at i stedet for at man går halvdelen af vejen, så går man 95 pct. af vejen, nærmest 100 pct. af vejen, og så siger man, at nu ønsker vi at inddrage det hele.